

hvorimod de Veie, hvortil Lovudkastet nærmest sigter, ere de, som Flere ere berettigede til at benytte, og hvilke have denne Berettigelse enten ifølge Hævd eller anden Udkomst. Spørgsmaalet er nu: Hvad Forskjel er der da paa de private Veie, som komme ind under Lovudkastet, og de offentlige Veie? Det forekommer mig, at det er meget tydeligt udtalt af den ærede sidste Taler, at de Veie, der ikke kunne henregnes under Lovudkastet, maae være offentlige Veie, saafremt de befares af Flere. En Banfælighed, der har viist sig mange Steder, og som meget rigtigt er bleven udhævet af den ærede sidste Taler, er den, at der gives Veie, som have været optagne paa Veiregulativet, men som af de forskjellige Communalbestyrelser senere ere blevene udtagne igjen deraf og derfor henligge i en Tilstand, der kan kaldes retløs. Hvad den ærede sidste Taler anførte om Broer, der ere optagne og ikke senere bragte istand, endogsaa paa Veie, som før have været anseete for offentlige Sogneveie, er mig bekendt, ligesom det ogsaa er mig bekendt, at der har været Stridigheder derom imellem Communalbestyrelserne og de enkelte Byer, der have haft Veie, som de fordrede optagne paa Veiregulativet; det har endog fundet Sted med Hensyn til en Veie af den Betydning, at den for en heel By har været Kirke-, Mølle- og Kjøbstads-Vei, men det er ikke lykkes vedkommende By, hverken hos Sogneforstanderskabet eller hos Amtsrådet, at faae den optagen paa Veiregulativet. For at forebygge dette Unde, troer jeg, det er nødvendigt, som ogsaa allerede udtalt, at de Veie, der befares af Flere og ikke kunne henføres under dette Lovudkast, maae kunne fordres optagne paa Veiregulativet, saaledes at de blive offentlige Biveie. Derved troer jeg, at en væsentlig Mangel kan blive afhjulpen; men da Amtsrådet har den overordnede Bestyrelse over alle offentlige Biveie, samt ogsaa over de mindre Landeveie, saa forekommer det mig at maatte følge af sig selv, at for at skaffe den rette Begrænsning imellem de private Biveie, som her ere omtalte, og de offentlige Biveie, maa det ikke være Landvæsencommissionen, der skal afgjøre, om en saadan Veie skal optages som privat Veie eller ikke, men det maa være Amtsrådet. Det kan maastee

forvolde dette en Deel Uleilighed og maastee forarsage, at det undertiden maa udnevne en Comitee til at undersøge Sagen paa Stedet; men dette er en Ulempe, man vistnok ikke bør vige tilbage for, da der paa den anden Side sikkerlig vil kunne vindes en meget stor Fordeel, ikke alene derved, at en bedre Orden mellem de forskjellige Slags Veie tilveiebringes, men ogsaa derved, at det bliver mindre bekosteligt for Vedkommende, der skulle betale, naar Amtsrådet har den hele Overbestyrelse saavel over de her omhandlede private Veie som over de offentlige Biveie og de mindre Landeveie. — Der er adskillige Ting af mindre Betydning, som jeg kunde have lyst til at omtale. Der staaer saaledes i § 1, at der, ved Afgjørelsen af, hvem der skal istandsætte og vedligeholde Veiene, og ved Fordelingen af Byrderne i saa Henseende, skal tages tilbørligt Hensyn til de Vedkommendes Evne til at bære de dermed forbundne Omkostninger; men denne Bestemmelse forekommer mig mindre helbig. Jeg kan heller ikke være saa aldeles enig med den ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (S. Mourier-Petersen), naar han meente, at den hele Byrde, baade ved Istandsættelsen og Vedligeholdelsen, burde lignedes paa Hartornet, idet jeg troer, at den mere passende fordeles efter den Nytte og Brug, Vedkommende have af Veien. — En anden æret Taler har ytret, at Sagen maastee rettest ordnedes saaledes, at der i Lovudkastet indfattes en Bestemmelse om, at Forstanderskab eller Communalbestyrelse eengang for alle foretog en Forretning, hvorved det bestemtes, hvilke Veie der skulde være private og hvilke offentlige. Jeg troer, at det er en meget helbig Begyndelse at indføre i denne Lov en saadan Bestemmelse, der jo da let kunde sættes i Forbindelse med Bestemmelserne om de offentlige Biveie, som Røvgivningen siger skulle kunne forandres hvert tredje Aar. — I den sidste Paragraph er der Tale om, at samtlige Udgifter, som flyde af Anvendelsen af denne Lov, skulde kunne inddrives ved Udpantning efter Requisition af vedkommende communale Bestyrelse eller Landvæsencommission; men jeg seer ikke i Lovudkastet nogen klar Bestemmelse om, hvorledes disse Udgifter skulle fordeles paa Vedkommende; maastee har jeg overseet det,